

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Guerra contra la fam

Mans Unides, l'ONG de l'Església catòlica per combatre la pobresa, la fam i el subdesenvolupament torna als seus orígens amb la campanya que ha llançat per a aquest any 2026, sota el lema «Declara la guerra a la fam». Amb aquest lema ratifica el seu compromís per la pau al món actual, assumint com a punt de partida una premissa defensada pel papa Benet XVI: «combatre la pobresa és construir la pau», i rescata la imatge de la cullera com a símbol i eina «capaç d'alimentar la pau i fer front a aquesta batalla que no dona treva». Va ser la voluntat de combatre la fam la que va portar algunes do-

nes fa ja 67 anys a fundar Mans Unides i ara se'ns recorda que la guerra a la fam és «l'única que hauria de ser lícita en el món, perquè la veritable lluita no es lliura amb armes, sinó amb recursos, solidaritat i aliments».

Vivim en un món ple de tambors de guerres de tota mena, ideològiques, familiars, econòmiques, entre veïns, entre companys de feina... Guerres absurdes en què s'inverteix gran quantitat d'energia i de temps. Per això, Mans Unides es pregunta: I si poséssim totes aquestes forces al servei d'una lluita silenciosa, però realment

important, que posa en perill la vida de milions de persones, com és la lluita contra la fam?

I si fos aquesta la pau de què ens parla repetidament el papa Lleó XIV i ens ha recordat també en el seu missatge per a la Jornada Mundial de la Pau el dia 1 de gener d'aquest any 2026? Ens deia el Papa: «Des de la tarda de la meua elecció com a Bisbe de Roma he volgut incorporar la meua salutació i desitjo reafirmar-ho: Aquesta és la pau de Crist ressuscitat, una pau desarmada i una pau desarmant, humil i perseverant. Prové de Déu, de Déu que ens estima a tots. Una pau capaç de desarmar l'altre, capaç de construir ponts, capaç d'aquesta lluita silenciosa però necessària contra la fam de tants germans nostres a moltes parts del món». «Les xifres de la fam segueixen creixent en silenci», és una xacra que «es cobra la vida de milers d'éssers humans sense fer soroll i sense ocupar portades». És, afegeix Mans Unides, «una forma de violència que, encara que no porti uniforme, arrasa el futur dels més desafavorits».

Celebrem avui el dia de la campanya contra la fam en el món i les collectes de totes les parròquies es destinaran a aquesta finalitat. Que la nostra mirada no passi de llarg davant aquesta dura realitat que afecta tants germans nostres. Acostumats a la nostra societat occidental a tenir sempre el plat a taula fàcilment oblidem que existeix un món més gran que el nostre, més enllà del que veuen els nostres ulls, i no pensem que quan resem la pregària del Parenostre i li diem «El nostre pa de cada dia, doneu-nos, Senyor, el dia d'avui», d'alguna manera ens estem comproment a ser instruments de Déu envers els nostres germans que no en tenen.

ENTREVISTA

El «meu» Gaudí

CHIARA CURTI

«Diffícilment t'enamores d'algué per un raonament: l'amor comença sempre per una relació; i amb Gaudí m'ha passat això: he conegut "amics seus", persones que l'havien tractat a través de treballar a la seva obra». L'interès de l'arquitecta Chiara Curti per Antoni Gaudí ha anat creixent «a mesura que creixia aquesta relació indirecta, però viva». Acaba de publicar *El meu Gaudí. La biografia escrita pels seus amics* (Triangle Books), un retrat íntim i proper d'Antoni Gaudí «des del cor de la seva vida quotidiana».

Què aporten les cartes, records i testimonis que plasmes en el llibre?

Un Gaudí més real. De les seves obres en podem deduir moltes coses, però una biografia necessita parlar de la vida. Per això, immediatament, les persones que el van conèixer van voler deixar escrites les seves memòries. Si volem conèixer Gaudí, hem de començar fent-nos amics de les persones que el van conèixer. És també per això que els seus col·laboradors s'anomenaven deixebles.

Per què no és una biografia des de fora?

Fa més de vint anys que dedico la meua vida a estudiar Gaudí. Cada vegada que estudiava algú del seu entorn pensava el mateix: Gaudí s'envoltava de gent extraordinària, de persones autèntiques. La seva fama d'home esquerp es va crear únicament perquè havia decidit que l'amistat no podia ser una relació d'interès, sinó del cor. Moltes persones importants, ayesades a les relacions utilitàries, es van sentir apartades i, tenint veu a la societat, van construir aquest personatge fals d'un Gaudí aïllat.

Per això l'has feta «des del cor»?

També hem de pensar que hi ha moltes biografies: algunes parlen més de l'arquitectura, d'altres de l'aspecte religiós; cada autor mira una part que li interessa. Per part meua, he volgut posar en valor els altres: les persones que l'han conegut de veritat, la seva vida relacional, per oferir a tothom el regal d'apropar-se a Gaudí des del cor.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

La fe que guia Barcelona

Barcelona és una ciutat que es deixa mirar. Els seus carrers, les seves pedres i les seves places expliquen segles d'història i de bellesa. Però també custodien, de vegades en silenci, l'empremta profunda de la fe. Enmig d'un turisme cada cop més ràpid i superficial, un jove de 24 anys, Joan Rodríguez Santeugini, ha decidit aturar el pas i retornar a la ciutat la seva ànima.

Amb el seu projecte *Santa Creu BCN*, aquest jove historiador i guia turístic ha iniciat una autèntica «reevangelització cultural». No predica des d'un púlpit, sinó des dels carrers. No busca convèncer, sinó convidar a mirar amb uns altres ulls: els de la fe que descobreix Crist en la història de Barcelona. «La història —explica— no és només l'estudi del passat, sinó la recerca actual de respostes a les preguntes que altres es van fer abans».

Les rutes de *Santa Creu BCN* no són classes d'història ni visites guiades convencionals. Són trobades on la bellesa i la fe dialoguen, on el visitant s'admira en descobrir que Gaudí va morir a l'Hospital de la Santa Creu, que la Catedral es va dir primer de la Santa Creu, o que la creu ha estat sempre l'eix invisible que traça la ciutat. «És allò que el cristià porta penjat al pit i el

que salvarà fins i tot els no cristians», afirma el Joan amb serenor.

La seva proposta neix d'una convicció: davant del buit de sentit que molts perceben, és possible recuperar les arrels que donen un veritable significat i esplendor a allò que contemplem. Per això, cada explicació seva és una invitació a redescobrir la llum de Jesucrist, també en les pedres de la nostra ciutat.

Milers de persones, barcelonins i turistes, ja han participat en les seves visites. Alguns hi arriben per curiositat i en surten commoguts. Altres hi tornen amb una mirada nova sobre una ciutat que creien conèixer. Perquè, com recorda el Joan, «l'Església ha estat el cor de Barcelona: la que ha tingut cura dels pobres, ha educat els infants i ha sostingut la cultura».

En temps de pressa i desàrrelament, iniciatives com la seva ens recorden que la fe no és aliena a la història, sinó la seva ànima més profunda. Potser, per això, cada pas per la ciutat guiat pel Joan esdevé una petita peregrinació: la recerca del Déu que continua habitant entre les nostres pedres.

«És possible recuperar les arrels que donen un veritable significat i esplendor a allò que contemplem... a la llum de Jesucrist» (*Santa Creu BCN*).

Lectures de la missa diària i santoral

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[1Re 8,1-7.9-13 / Sl 131 / Mc 6,53-56]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

10. □ Dimarts [1Re 8,22-23.27-30 / Sl 83 / Mc 7,1-13].

Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dimecres [1Re 10,1-10 / Sl 36 / Mc 7,14-23].

Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ Dijous [1Re 11,4-13 / Sl 105 / Mc 7,24-30].

Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. ■ Divendres [1Re 11,29-32; 12,19 / Sl 80 / Mc 7,31-37].

Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. □ Dissabte [Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9].

Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valenti, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ † Diumenge vinent, VI diumenge de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)

[Sir 15,15-20 / Sl 118 / 2Co 2,6-10 / Mt 5,17-37]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. tri-nitari.

CAMPANYA CONTRA LA FAM 7 i 8 DE FEBRER

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Declara la
GUERRA
a la
FAM

mansunides.org
937 637 106 - bizum 03240

UNEIX-T'HI I COL-LABORA

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaless amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

Salm responsorial (III)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convinent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor:

«Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentiendas de los tuyos.

Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

Salmo responsorial (III)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente.

Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celmín, sino para ponerla en el candelero y que alumbré a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»

COMENTARI

La llum del món

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

El breu fragment de l'Evangeli que avui contemplem (la sal de la terra i la llum del món) ve immediatament després de les Benaurances, que es van proclamar diumenge passat. En el «vosaltres», Jesús mira als seus deixebles de tots els temps i ens parla amb imatges senzilles, la sal i la llum.

De totes les realitats humanes, la llum és potser una de les més vitals. Permet l'exercici de la vista i, a través d'ella, copsar l'univers. Així d'indispensable és. Jesús mateix es presentà a si mateix com la llum del món (Jn 8,12). Aquesta declaració és una de les set «jo soc» que trobem a l'Evangeli de Joan. És una afirmació de la divinitat de Jesús i de la seva missió d'il·luminar a la humanitat. I si Ell ho és, ho hem de ser els seus seguidors.

Aquest ensenyament sobre la llum aclareix el sentit de les relacions humanes, familiars, socials i eclesials, no sempre fàcils. Com les relacions de l'Església amb el món o, si es vol, també de la relació del cristià enmig de l'embull. El principi de Jesús d'estar en el món sense ser-ne (Jn 17,14-16). Del món sí però mundans no.

Una historieta de l'escriptora Glòria Fuertes explica que un nen es trobà una nit al camp amb un cec que portava un feix de llenya a l'esquena i una espelma encesa a la mà dreta. «Per què portes l'espelma encesa a la mà si tu ets cec?», va preguntar el nen. «No et serveix per a res». I el cec va respondre: «Em serveix molt. La porto perquè així els homes distrets em veuen i no ensopeguin».

La sal significa la saviesa de l'Evangeli, el sentit de Déu que les Benaurances infonen a la nostra vida. El sabor de la sal es comunica amb suavitat i proporció als aliments que assaona. I amb la llum, comparació habitual en la Bíblia, es viu la noció de veritat, amor i alegria. Una llum que il·lumina sense enlluernar és la missió que el Concili Vaticà II assenyalava a l'Església del nostre temps (GS 43). Siguem sal i llum. Fem més agradable i més feliç la vida dels altres.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dies 9-15 de febrer. Setmana del Martrimoni.

Dimarts 10 de febrer, tot el dia. El Sr. Bisbe participa a la Trobada de directors espirituals de Seminaris a Madrid organitzada per la CEE.

Dimecres 11 de febrer, tot el dia. El Sr. Bisbe participa a la Trobada de directors espirituals de Seminaris a Madrid organitzada per la CEE.

Dijous 12 de febrer, tot el dia. El Sr. Bisbe participa a la Trobada de directors espirituals de Seminaris a Madrid organitzada per la CEE.

Divendres 13 de febrer, a les 11 h. Consell Episcopal amb Arxiprestes al Bisbat.

Dies 13-15 de febrer. Exercicis espirituals per a nois a Caldes de Montbui, predicats per l'arquebisbe Mons. Joan Enric Vives, bisbe emèrit d'Urgell.

Diumenge 15 de febrer, de 10 a 17 h. Trobada diocesana de famílies al Col·legi Pureza de María de Sant Cugat del Vallès. El Sr. Bisbe presidirà la Missa a les 11 h.

Notícies

Ordenació de vuit diaques a la Catedral de Terrassa. La Catedral de Terrassa s'omplí, el diumenge 1 de febrer, per l'ordenació diaconal de vuit seminaristes, en una celebració presidida pel bisbe Mons. Salvador Cristau centrada en la crida, la missió i el servei. Els nous diaques són destinats a diverses parròquies de la diòcesi, on serviran la Paraula, l'altar i els més pobres com a signe de lliurament a Crist i a l'Església.

Worship.cat celebra 10 anys de lloança catòlica en català amb un nou àlbum de deu cançons, presentat en una listening party a Sant Cugat del Vallès (19 de gener). L'acte, impulsat per la Delegació de Joventut del Bisbat

de Terrassa, comptà amb Mn. Àlex Serra i Mn. Bruno, abans del llançament oficial a Spotify el 2 de febrer.

L'escola Sant Lluís Gonçaga de la Garriga ha dedicat el claustre del 27 de gener a reflexionar sobre el sentit cristià de l'educació a partir de la carta «Dissenyar nous mapes d'esperança» del papa Lleó. Els docents, acompanyats per Mn. Fidel Catalán i el Sr. Marc Moreno, han aprofundit en tres eixos: vida interior, món digital i construcció d'una pau desarmada i desarmant.

Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. La Catedral de Terrassa acollí, el dilluns 26 de gener, la vetlla de cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, presidida per Mn. Fidel Catalán amb representants de diverses

confessions. La pregària subratllà la crida del papa Lleó a una «pau desarmada i desarmant».

A més a més...

Trobada d'escolans al Seminari diocesà. El 21 de febrer se celebrarà al Seminari de Terrassa la 17a Trobada d'escolans, amb jocs, catequesi i missa amb benedicció; cal portar dinar i fer inscripció prèvia.

Confirmacions

Escola la Salut de Sabadell. Dimarts 27 de gener: 15 alumnes de l'escola diocesana Mare de Déu de la Salut.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Guerra contra el hambre

Manos Unidas, la ONG de la Iglesia católica para combatir la pobreza, el hambre y el subdesarrollo vuelve a sus orígenes con la campaña que ha lanzado para este año 2026, bajo el lema «Declara la guerra al hambre». Con este lema ratifica su compromiso por la paz en el mundo actual, asumiendo como punto de partida una premisa defendida por el papa Benedicto XVI: «combatir la pobreza es construir la paz», y rescata la imagen de la cuchara como símbolo y herramienta «capaz de alimentar la paz y hacer frente a esta batalla que no da tregua». Fue la voluntad de combatir el hambre la que llevó a algunas mujeres hace ya 67 años a fundar Manos Unidas y ahora se nos recuerda que la guerra al hambre es «la única que debería ser lícita en el mundo, porque la verdadera lucha no se libra con armas, sino con recursos, solidaridad y alimentos».

Vivimos en un mundo plagado de tambores de guerras de todo tipo, ideológicas, familiares, económicas, entre vecinos, entre compañeros de

trabajo, guerras absurdas en las que se invierte gran cantidad de energía y tiempo. Por ello, Manos Unidas se pregunta: ¿Y si pusieramos todas esas fuerzas al servicio de una lucha silenciosa, pero realmente importante, que pone en jaque la vida de millones de personas, como es la lucha contra el hambre?

¿Y si fuera esta la paz de la que nos habla repetidamente el papa León XIV y nos ha recordado también en su mensaje para la Jornada Mundial de la Paz el pasado día 1 de enero de este año 2026? Nos decía el Papa: «Desde la tarde de mi elección como Obispo de Roma he querido incorporar mi saludo y deseo reafirmarlo: Esta es la paz de Cristo resucitado, una paz desarmada y una paz desarmante, humilde y perseverante. Proviene de Dios, de Dios que nos ama a todos incondicionalmente. Una paz capaz de desarmar al otro, capaz de construir puentes, capaz de esta lucha silenciosa pero necesaria contra el hambre de tantos hermanos nuestros en muchas partes del mundo». «Las cifras del

hambre siguen creciendo en silencio», es una lacra que «se cobra la vida de miles de seres humanos sin hacer ruido y sin ocupar portadas». Es, añade Manos Unidas, «una forma de violencia que, aunque no lleve uniforme, arrasa el futuro de los más desfavorecidos».

Celebramos hoy el día de la campaña contra el hambre en el mundo y las colectas de todas las parroquias se destinarán a esta finalidad. Que nuestra mirada no pase de largo ante esta dura realidad que afecta a tantos hermanos nuestros.

Acostumbrados en nuestra sociedad occidental a tener siempre el plato que necesitamos fácilmente, olvidamos que existe un mundo más grande que el nuestro, más allá de lo que ven nuestros ojos, y no pensamos que, cuando rezamos la oración del Padrenuestro y le decimos «danos hoy nuestro pan de cada día», de alguna manera nos estamos comprometiendo a ser instrumentos de Dios para con tantos hermanos que no lo tienen.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

